

Sygn. akt VI K 847/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(w trybie art. 335 § 1 kpk)

Dnia 8 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P.

w składzie

Sędzia SR Iwona Ganczarska-Rachańska

Protokolant Lucyna Kołeczko

w obecności ..... Prokuratora - - - -

po rozpoznaniu dnia 8 grudnia 2015 roku sprawy W. W. (1) (W.)

syna S. i D. zd. L.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 29 sierpnia 2015 roku w P. poprzez zadawanie ciosów rękami i nogami Ł. Z. spowodował u niej obrażenia ciała w postaci wieloodłamowego złamania kości nosa, wieloodłamowego złamania przedniej i przyśrodkowej ściany zatoki szczękowej z jej wgnieceniem do światła zatoki, złamanie małżowiny nosowej dolnej prawej i sitowia prawego w części dolnej, złamania dolnej ściany oczodołu prawego, rany tłuczonej grzbietu nosa, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała w/w na okres powyżej dni siedmiu,

tj. o przestępstwo z art. 157 § 1 kk

II. w dniu 29 sierpnia 2015 roku w P. groził Ł. Z. uszkodzeniem ciała oraz pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u w/w uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona,

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego W. W. (1) (W.) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt I, a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 157 § 1 kk i za to na mocy art. 157 § 1 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym;

2. oskarżonego W. W. (1) (W.) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt II, a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk i za to na mocy art. 190 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 i 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 7a kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej

pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym oraz obowiązku powstrzymywania się od kontaktowania z pokrzywdzoną Ł. Z.;

3. na mocy art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i § 3 kk łączy wymierzone oskarżonemu kary ograniczenia wolności i wymierza mu karę łączną 9 (dziewięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym oraz obowiązku powstrzymywania się od kontaktowania z pokrzywdzoną Ł. Z.;

4. na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 29 sierpnia 2015 roku, uznając, iż kara ograniczenia wolności w rozmiarze 2 (dwóch) dni została wykonana;

5. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciąża Skarb Państwa oraz na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego od opłaty.

Sygn. akt VI K 847/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 grudnia 2015 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony W. W. (1) i pokrzywdzona Ł. Z. zamieszkiwali razem, pozostając w związku konkubenckim, od stycznia 2015 roku. Razem z nimi mieszkała córka pokrzywdzonej – K. D., lat 8. Zajmowali mieszkanie Ł. Z. w P. przy ul. (...). Między konkubentami dochodziło nieraz do kłótni i awantur, m.in. awantura taka miała miejsce w godzinach nocnych w dniu 28 sierpnia 2015r., o której Ł. Z. zawiadomiła telefonicznie o godz. 23:00 oficera dyżurnego K. Miejskiej Polskiej w P.. Na skutek podjętej interwencji W. W. (1) został odwieziony do Izby Wytrzeźwień, ponieważ był nietrzeźwy (0,69 mg/l. alkoholu w wydychanym powietrzu).

Oskarżony wrócił z Izby Wytrzeźwień do domu rano następnego dnia, tj. 29 sierpnia 2015r., około godziny 10:00. Był zdenerwowany, miał pretensje do konkubiny i od razu zaczął ją wulgarnie wyzywać i grozić, cyt. „ty suko, kurwo policyjna, zabiję cię”. Kopał ją po nogach, złapał za bluzkę i szarpał, po czym rzucił nią o ścianę. Następnie uderzył ją z pięści w twarz. Potem rzucił ją na łóżko i dalej wyzywał. Groził nadto, że zabije ją i siebie, jak z nim nie będzie. Wziął do ręki stolik, którym rzucił w konkubinę. W czasie zdarzenia Ł. Z. krzyczała, wzywając pomocy. Odgłosy awantury i krzyki matki słyszała małaletnia K. D., która pobiegła do sąsiadki Ł. G., skąd zadzwoniła do swojej ciotki a siostry pokrzywdzonej – I. D., informując o awanturze. W pewnym momencie pokrzywdzonej udało się uciec z mieszkania. Chciała schronić się u sąsiadki, lecz jej nie było. Gdy zauważyła, że W. W. (1) wyszedł z mieszkania i zszedł na parter, wbiegła do swego mieszkania i zamknęła drzwi od środka. Po chwili oskarżony wrócił i zaczął kopać po drzwiach, wyzywał wulgarnie i krzyczał, że ją zabije. Ł. Z. wezwała na pomoc Policję, jednakże W. W. (1) oddalił się przed jej przybyciem. Policjanci wezwali pogotowie i karetką przewieziono pokrzywdzoną do Szpitala (...) w P..

Lekarze stwierdzili u Ł. Z. wieloodłamowe złamanie kości nosa, wieloodłamowe złamanie przedniej i przyśrodkowej ściany zatoki szczękowej prawej z jej wgnieceniem do światła zatoki, złamanie małżowiny nosowej dolnej prawej i sitowia prawego w części dolnej, złamanie dolnej ściany oczodołu prawego i ranę tłuczoną grzbietu nosa.

Biegły medyk sądowy w pisemnej opinii sądowo-lekarskiej stwierdził, że powyższe obrażenia ciała Ł. Z. mogły powstać w dniu 29 sierpnia 2015r. w wyniku pobicia oraz że skutki urazów spowodowały u pokrzywdzonej naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności na podstawie zeznań świadków: pokrzywdzonej Ł. Z. (k. 7-8), Ł. G. (k.13-14) i I. D. (k.41-42) oraz częściowo wyjaśnień oskarżonego W. W. (1) (k. 21-22).

Nadto Sąd uwzględnił w całości dokumenty zawarte w aktach sprawy w postaci: dokumentacji lekarskiej i opinii sądowo-lekarskiej (k. 9 i 25 – załącznik adresowy), informacji z Izby Wytrzeźwień (k.43 verte), wykazu interwencji policyjnych (k. 44-50 – załącznik adresowy) oraz danych o karalności (k. 31-35).

Oskarżony W. W. (1) - ma 58 lat, wykształcenie zawodowe, z zawodu jest górnikiem, bezrobotny, rozwiedziony, nie ma nikogo na utrzymaniu, wielokrotnie był karany sądownie, według oświadczenia nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo, a w toku postępowania nie zachodziła wątpliwość co do jego poczytalności.

Oskarżony W. W. (1), słuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył w sprawie wyjaśnienia. Oświadczył, że po powrocie z Izby Wytrzeźwień do domu robił konkubinie wymówki, że przez to, że poprzedniego dnia wezwała Policję i zabrali go na Izbę Wytrzeźwień, to nie poszedł do pracy. Konkubina najpierw go przeproszała, a gdy nie chciał jej słuchać, to zaczęła go szarpać i drapać. Nie mogła się uspokoić, więc uderzył ją otwartą ręką w twarz, na skutek czego zachwiała się i upadła na leżankę. Widział wtedy, że z nosa leci jej krew. Oskarżony stwierdził dalej, że na pewno nie kopał konkubiny, a jeżeli jej groził, to mogło to być w nerwach, przed uderzeniem.

W czasie w/w przesłuchania, które miało miejsce w K. w P. w dniu 31 sierpnia 2015r., oskarżony wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze (k. 22 i 23).

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego i jego postawę w toku postępowania karnego, Sąd uznał, że zasługują one na walor wiarygodności jedynie w części, w jakiej przystają do ustalonego stanu faktycznego.

Mianowicie, za szczere uznać należy jego twierdzenia co do tego, że przyczyną awantury były pretensje oskarżonego do konkubiny za wezwanie Policji na interwencję poprzedniego dnia oraz co do tego, że uderzył konkubinę i leciała jej krew z nosa. W tym zakresie bowiem wyjaśnienia oskarżonego są zgodne z zeznaniami pokrzywdzonej oraz z dokumentacją medyczną.

Nie są natomiast prawdziwe twierdzenia oskarżonego, jakoby tylko jeden raz uderzył Ł. Z., że jej nie kopał oraz że w zasadzie to ona pierwsza go szarpała i drapała. Relacji oskarżonego co do przebiegu zdarzenia przeczą przede wszystkim przekonywujące zeznania pokrzywdzonej, poparte dokumentacją lekarską. Również zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenie życiowe i zawodowe Sądu, przy uwzględnieniu rodzaju i charakteru, a także wielości obrażeń doznanych przez pokrzywdzoną, przemawiają za wiarygodnością wersji przedstawionej przez pokrzywdzoną. Zdaniem Sądu, oskarżony swoimi wyjaśnieniami usiłuje przedstawić swoją osobę w korzystniejszym świetle, aby złagodzić swoją odpowiedzialność karną.

Jak już wyżej wspomniano, zeznania świadka Ł. Z., zdaniem Sądu, w pełni zasługują na uwzględnienie, są bowiem konkretne i przekonywujące. Przez cały tok postępowania karnego pokrzywdzona niezmiennie przedstawiała przebieg zdarzenia, wskazując oskarżonego jako sprawcę pobicia jej, wyzywania wulgarnymi słowami oraz grożenia. Jej zeznania odnośnie doznanych urazów znajdują potwierdzenie w dokumentacji medycznej, tj. karcie informacyjnej z ambulatorium Szpitala (...) w P. (k. 9 – załącznik adresowy) i opinii sądowo - lekarskiej (k. 25 – załącznik adresowy). Biegły medyk sądowy stwierdził, że obrażenia doznane przez Ł. Z. mogły powstać w okolicznościach przez nią podanych, tj. w wyniku pobicia, a skutki urazów spowodowały u niej naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni. W ocenie Sądu, brak jest podstaw do kwestionowania rzetelności w/w dokumentów, wszak zostały sporządzone przez uprawniony do tego organ, w granicach swoich kompetencji.

Jeżeli chodzi o zeznania Ł. Z. odnośnie treści wypowiedzianych do niej przez W. W. (1) słów typu „zabiję cię”, to wprawdzie brak jest świadków na tę okoliczność, jednakże pamiętać należy, iż oskarżony w swoich wyjaśnieniach potwierdził, że był zły na konkubinę i nie wykluczył tego, że mógł „w nerwach” jej grozić. Pokrzywdzona zeznała, że obawia się o swoje życie i zdrowie oraz tego, że groźby kierowane przez W. W. (1) mogą zostać spełnione.

Uwzględniając agresywne zachowanie oskarżonego w stosunku do Ł. Z., udokumentowane rozległymi obrażeniami odniesionymi przez pokrzywdzoną, wersja dotycząca grożenia przez oskarżonego pokrzywdzonej pozbawieniem życia oraz wzbudzenia u niej obawy spełnienia tych gróźb, wydaje się być w pełni wiarygodna. Wskazuje na to również doświadczenie życiowe i zawodowe Sądu.

Dlatego zeznania pokrzywdzonej Ł. Z. stały się podstawą ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd.

Odnosząc się do zeznań świadków Ł. G. i I. D. stwierdzić należy, że wprawdzie nie były one naocznyymi świadkami zdarzenia, tym niemniej potwierdziły, że zdarzenie takie miało miejsce. Nadto, I. D. zeznała, że po powrocie ze szpitala pokrzywdzona była opuchnięta i mówiła, że ma m.in. złamany nos.

Sąd uznał, że zeznania w/w świadków zasługują na wiarę, gdyż korelują z pozostałym materiałem dowodowym. Z tego względu brak jest podstaw do kwestionowania ich prawdziwości.

Za wiarygodne Sąd uznał przeprowadzone w toku postępowania dowody z wyżej wymienionych dokumentów, których autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała, a jednocześnie ich wygląd zewnętrzny również autentyczności tej nie podważał. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione podmioty w zakresie ich kompetencji, a informacje płynące z ich treści znalazły potwierdzenie w osobowych źródłach dowodowych.

Sąd zważył co następuje:

Poczynione ustalenia faktyczne oraz granice aktu oskarżenia uzasadniają przypisanie oskarżonemu popełnienia przestępstw z art. 190 § 1 kk i z art. 157 § 1 kk.

Zgodnie z art. 190 § 1 kk, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Natomiast art. 157 § 1 kk stanowi, że kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia inny niż określony w art. 156 § 1 kk, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Stwierdzić w tym miejscu należy, że oprócz opisanego w art. 156 kk ciężkiego uszczerbku na zdrowiu ustawodawca wyodrębni „inny” uszczerbek, który dzieli się na „średni” i „lekki” - w zależności od tego, czy naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwał do 7 dni, czy dłużej (art. 157 § 1 i 2 kk). Średni albo lekki uszczerbek na zdrowiu determinowany jest czasem trwania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia pokrzywdzonego, a nie czasem niezdolności do pracy, który może być dłuższy lub krótszy. Istotne zatem jest jedynie ustalenie, czy uszkodzony narząd pozbawiony był zdolności do normalnego działania przez okres do 7 dni, czy też przez okres dłuższy, albo przez jaki czas występowały zaburzenia w funkcjonowaniu organizmu zarówno o charakterze fizycznym, jak i psychicznym.

Określony w art. 157 § 1 kk skutek musi być objęty winą umyślną sprawcy, co wymaga ustalenia, iż chciał on spowodować albo godził się ze spowodowaniem poważniejszego uszczerbku, naruszającego czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na okres dłuższy niż 7 dni

Z kolei określone w art. 190 § 1 kk przestępstwo groźby karalnej godzi w wolność człowieka w sferze psychicznej (wolność od strachu, zastraszenia). Jego treścią jest grożenie innej osobie popełnieniem przestępstwa (zbrodni lub

występku) na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej. Dla bytu przestępstwa groźby karalnej nie jest istotny rodzaj przestępstwa, którego popełnieniem sprawca grozi ani cel, w jakim to czyni, a nawet rzeczywisty zamiar spełnienia groźby. Sąd Najwyższy trafnie uznał, że groźba karalna może być wyrażona przez każde zachowanie się sprawcy (zapowiedź słowna, zawarta w piśmie, wyrażona gestem, np. mierzeniem z broni palnej itp.), jeżeli uzewnętrznia ono w sposób niewątpliwy groźbę popełnienia przestępstwa (zob. wyrok SN z dnia 24 sierpnia 1987 r., I KR 225/87, OSNKW 1988, nr 3, poz. 21).

W ustalonych okolicznościach faktycznych, Sąd uznał oskarżonego W. W. (1) winnym tego, że:

1. w dniu 29 sierpnia 2015 roku w P. poprzez zadawanie ciosów rękami i nogami Ł. Z. spowodował u niej obrażenia ciała w postaci wieloodłamowego złamania kości nosa, wieloodłamowego złamania przedniej i przyśrodkowej ściany zatoki szczękowej z jej wgnieceniem do światła zatoki, złamanie małżowiny nosowej dolnej prawej i sitowia prawego w części dolnej, złamania dolnej ściany oczodołu prawego, rany tłuczonyj grzbietu nosa, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała w/w na okres powyżej dni siedmiu, tj. przestępstwa z art. 157 § 1 kk,

a nadto tego, że:

2. w dniu 29 sierpnia 2015r. w P. groził Ł. Z. uszkodzeniem ciała oraz pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u w/w uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk.

W związku z powyższym - w punkcie pierwszym wyroku – za przestępstwo z art. 157 § 1 kk, Sąd na mocy art. 157 § 1 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk, wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Ponadto - w punkcie drugim wyroku – za przestępstwo z art. 190 § 1 kk, Sąd na mocy art. 190 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 i 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 7a kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym oraz obowiązku powstrzymywania się od kontaktowania się z pokrzywdzoną Ł. Z..

Jako karę łączną Sąd wymierzył oskarżonemu - w punkcie trzecim wyroku – na mocy art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i § 3 kk, karę 9 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym oraz obowiązku powstrzymywania się od kontaktowania się z pokrzywdzoną Ł. Z..

Wymierzając kary jednostkowe oraz następnie karę łączną Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk. Sąd dostosował orzeczoną karę do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu, które były znaczne, uwzględniając jednocześnie cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ta powinna spełnić w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczności obciążające Sąd uznał w szczególności motywację i agresywne zachowanie oskarżonego w trakcie zdarzenia oraz różnorakie skutki tego zachowania, polegające zarówno na spowodowaniu rozstroju zdrowia u pokrzywdzonej Ł. Z. na okres powyżej 7 dni, jak i na działaniu na jej sferę psychiczną.

Ponadto Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa. Jak wynika z aktualnej karty karnej (k. 31-35), W. W. (1) był wcześniej kilkanaście razy karany za umyślne występki, głównie przeciwko mieniu i wielokrotnie odbywał kary pozbawienia wolności. Ostatni wyrok zapadł w dniu 26 czerwca 2015 roku w Sądzie Rejonowym w Bytomiu – skazujący go za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności. Przypomnieć zaś należy, iż aktualnie przypisanych czynów W. W. (1) dopuścił się w dniu 29 sierpnia 2015 roku, a zatem po upływie zaledwie dwóch miesięcy od daty poprzedniego wyroku. Powyższa okoliczność wskazuje, że jest on sprawcą niepoprawnym, który wręcz nagminnie narusza porządek prawny i lekceważy wymiar sprawiedliwości. Oskarżony

jest osobą dorosłą i poczytalną, a z zebranego w sprawie materiału dowodowego w żaden sposób nie wynika, ażeby zachodziły wobec niego uzasadnione wątpliwości co do stanu poczytalności w czasie czynu.

W zasadzie Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących, poza częściowym przyznaniem się oskarżonego do winy oraz poza jego wolą dobrowolnego poddania się karze uzgodnionej z oskarżycielem publicznym w toku postępowania przygotowawczego.

Sąd uznał, że orzeczona kara spełni pożądane cele represyjne i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, będąc dla niego przestrogą i nauką na przyszłość, a jednocześnie sygnałem dla społeczeństwa, że tego typu zachowania zawsze spotkają się z surową reakcją wymiaru sprawiedliwości.

Sąd – w punkcie czwartym wyroku – na mocy art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 29 sierpnia 2015 roku, uznając, iż kara ograniczenia wolności w rozmiarze 2 dni została wykonana.

Nadto Sąd – w punkcie piątym wyroku - na mocy art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego W. W. (1) od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciążył Skarb Państwa oraz na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił go od opłaty.